

РЕШЕНИЕ

№ 1087

гр. София, 11.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Гешев, като разгледа дело номер **9547** по описа за **2010** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Е. И. И. от гр.С.,чрез А. Ш. срещу Решение от 30.12.2009г., постановено по н.а.х.д № 5564/2009 г. на С районен съд, Наказателна колегия, 97-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № ЛС-38/12.05.2009г. издадено от директора на Столична РИОКОЗ, с което на основание чл.295,ал. 3, вр. чл.294 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/, на жалбоподателя в качеството му на ръководител в аптека е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 лв. за нарушения на чл.3, ал.3 от Наредба 28/2008г. за устройството, реда и организацията на работата в аптеките и номенклатурата на лекарствените продукти /наричана за краткост Наредба 28/2008/. Наказанието е наложено затова, че при проверка в аптеката се установява, че не се води дневник за изпълнените рецепти,съгласно Приложение № 4 на Наредба № 28 на МЗ.

С касационната жалба се иска отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление, като се твърди неправилност на преценката на съда за

компетентност на съставилото акта за установяване на нарушението длъжностно лице, тъй като същата не заемала длъжност държавен инспектор, изрично оправомощени по чл.295,ал.1 от ЗЛПХМ. Счита, че на основание чл.53,ал.2 ЗАНН е поправено допуснатото нарушение при изписването в АУАН на нарушената правна норма. Навеждат се доводи за неправилно определяне на вината на лицето извършило нарушението.Претендира се маловажност на извършеното деяние. Твърдяната неправилност на решението обосновава и касационно основание за отмяна по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – неправилно приложение на закона и съществено процесуално нарушение по т.2 от същата разпоредба.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован за с.з. не изразява становище за основателността на жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба, а решението като правилно и законосъобразно – да бъде оставено в сила.

След като се запозна с доказателствата и обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА.

Осъществявайки, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, служебна проверка относно съответствието на атакуваното съдебно решение с материалния закон, от една страна, а от друга, относно посочените в жалбата пороци, съставляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, съдът счита следното: За да постанови изложения по-горе резултат, районният съд е приел, че наказателното постановление е съобразено с процесуалния и материалния закон, издадено е от компетентния за това орган въз основа на АУАН, съставен от оправомощено лице.

Настоящият касационен състав ,обаче не споделя изводите на СРС по отношение на компетентността на органа съставил АУАН.

Видно от приложения по преписката АУАН,актосъставителката И Я Ц към момента на съставянето на АУАН е заемала в С. длъжност старши инспектор в ЗК „КАЛ”.Липсват обаче данни лицето да има качеството „държавен инспектор” по смисъла на чл.295,ал.1 ЗЛПХМ.

Заемащите длъжност „инспектори” в съответните РИОКЗ са определени да осъществяват контрол за спазването на Наредба 28/2008 с пар. 3 от Преходните и заключителните разпоредби от същата, издадена от министъра на здравеопазването на основание чл.219,ал.2 от ЗЛПХМ. Съгласно последната разпоредба, с наредбата министърът на здравеопазването определя устройството, редът и организацията на работата на аптеките, номенклатурата на лекарствените продукти, както и списъкът по ал.1 от същата разпоредба - на

лекарствени продукти, медицински изделия, диетични храни за специални медицински цели и храни за кърмачета и преходни храни, както и хранителни добавки, козметични и санитарно-хигиенни средства. Посоченото делегиране на компетентност по чл.219, ал. 2 от ЗЛПХМ за издаване на наредба е конкретно и не е включва в обхвата си административно- определянето на органи, които да осъществяват непосредствен контрол чрез издаването на наредбата.

Следователно,с оглед липсата на представените по делото доказателства за качеството на актосъставителя по смисъла на чл. чл.295,ал.1 ЗЛПХМ, е налице съществено процесуално нарушение,което води до отмяна на атакуваното решение и връщане на делото във въззивната инстанция за изискване на доказателства в този смисъл.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – С. град, IV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 30.12.2009г., постановено по н.а.х.д № 5564/2009 г. на С районен съд, Наказателна колегия, 97-ми състав.

ВРЪЩА делото на С районен съд за разглеждане от друг състав,с оглед мотивите,изложени по-горе.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.